

לעוז הגיבור שלי.

אני לא יודעת איך להתחיל אז אני פשוט אכתוב. איך בכלל כותבים לך מכתב ואם אתה בכלל תראה את זה, ומה אני רוצה להגיד לך ואם אתה בכלל יודע מי אני, אני לא יודעת אבל שווה לנסות. אני רוצה להגיד לך תודה ששינית לי את החיים עם הסיפור שלך ומה שעשית מתוך הערכים שלך הכול כך לא מובנים מאליו שגורמים לי לרצות להיות בן אדם טוב יותר, יותר כמוך. תודה שהענקת לחיים שלי משמעות וגרמת לי להבין מה המדינה שלי והעם שלי שווה.

עד ששמעתי את השיר שכתבו לך, לא הייתה לי יותר מידי מודעות. שמעתי על חייל שנהרג ברדיו, הייתי עצובה דקה או פחות והמשכתי בחיי. לא הבנתי את המשמעות, לא הבנתי שיש אנשים, ילדים כמוך. אתה באמת הגיבור שלי והמודל לחיקוי שלי, כל כך השפעת על המשך החיים שלי ואני רק מתפללת שיש עולם הבא כדי שנפגש, כדי לפגוש את הדמות המוערצת שלי.

אין דבר יותר מתסכל מהאי וודאות הזו, איך שילדים פה הולכים במלחמות וממשיכים הלאה בחיים וזה כבר נראה לכולם כל כך נורמאלי. הלוואי שהיית פה כדי להגיד לי מה אני יכולה לעשות כדי לחיות את החיים שלי כמו שצריך, ועם משמעות וכמו שאתה היית חי. אני יודעת שאתה לא פה אבל אני מקווה שאתה יודע כמה השפעה הייתה לך וכמה השפעה יש לך ובטח מרוב שאתה בן אדם כזה, זה היה היעוד שלך וזה נשאר- **להשפיע על אחרים.**

אני מבטיחה להמשיך לבקר אותך גם עד שאני אזדקן, ולהודות לך תמיד על מה שעשית בשבילי. אני כל כך מעריכה ואוהבת אותך ומצטערת, זה לא מגיע לך והייתי רוצה רק שנייה לדבר איתך ואני כותבת את המכתב הזה כי כל כך חשוב לי להיות מחוברת אליך איך שהוא.

את מה שאני באמת מרגישה וחושבת אני בטוחה שאתה יודע ואני מצטערת שרק ביום הזיכרון ובזמן האזכרה שלך אני חושבת עליך הכי הרבה, אני מצטערת שאני לא אדם טוב כמוך, כי זה באמת קשה מאוד להגיע לרמה שלך שבאה לך כל כך בטבעיות.

הדרך שלי בחיים תמיד תכלול אותך, ותהיה דרכך.

אוהבת, מתגעגעת ומצטערת - לין.